

W předstojacym woznamjenich z krótka, kajki so nam pohlad na narodne serbske hudźbne wumjełstwo pokazuje. Wšitko, štož prajach, sym póznał ze samsneho nazhonjenja na pućowanju po Łužicy nabyteho, nic pak ze zběrkow serbskich pěsni. Připóznawam wulke zaslužby dotalnych serbskich zběraćelow, dawam jim njeskrótčenu khwalbu, ale wo to prošu, zo by so na mnje nichtó njechóršił, hdyž rjeknu, zo jako wšitke spočatki na swěće, tak maju dotalne serbske zběrki pódla svojich dobrych samownosći tež někotre njedostatki. Tute njedostatki móža so powšitkownje z tym poznamjenić, zo z tych zběrkow njedostawamy tajki wobraz, kajkiž nětčiša serbska narodna hudźba poskićuje a kotryž sym byrnje z krótka na spočatku naćisnył. Tohodla prócowach so při swojej zběrcy toho njedostatka so zminyć, — ale zo mojemu prócowanju so njeporadzi dospołnje tamny zaměr dospěć, toho najlěpši dopokaz su tute rjadki: tudy powědam ze słowami to, štož by měło samo ze zběrki so wu-swětlić. Wuprajeny porok dótko so ze swojej wótrosću tež mojeje hłowy.

Prajich, zo ma nimale kóžda serbska pěseń dwě melodiji, z kotrychž je jedna přenjotna, druha pak wotwodžena. Při někotrych pěsnjach da so tuta druha melodija z małymi notami na tom samym rjadku poznamjenić. W dotalnych zběrkach wozjewjeju so tu a tam podobne přidawki, ale z přenjeho je to tak rědko, zo to nikak k tomu njedosahuje, zo bychmy sebi prawe předstajenje wo variacijnym skutkowanju hercow sčinili, a z druhého njeje přeco jasne, hač tamne małe noty poznamjenjeju hercowu variaciju abo snadź variant, mjenujcy hinaše wašnje, w kotrymž so nastupacy džěl pěsnje snadź něhdže spěwa. Z cyła widźimy, zo dotalni zběraćelowje njejsu dosć kedźbowali na rozdžěl mjez spěwom a hercowej hru, z čohož slědowaše, zo su někotre pěsnje (wosebje w Smolerjowej zběrcy) tak pisane, kajkež so spěwaju, a druhe tak, kajkež je herc hraje, a zaso druhe z połoicy po spěwje, z połoicy po hrě zapisane. To je wězo khiba.

Dyrbi pak so sobu wuznać, zo je jara wobćežno, moju wuprajenu žadanku dopjelnić tež tehdy, hdyž ma zběraćel dosć časa a hdyž jemu žane zwonkowne zadžěwki so njenapřećiwja. Wobćežnosć leži w hercu samom. Prajich hižo, zo herc sam nje-